

Moje osobní motivace k výkonu funkce generálního ředitele České televize

Pracuji jako vedoucí redaktor/šéfredaktor nepřetržitě od roku 1985, tedy více než čtvrt století. Během této doby jsem si stále častěji uvědomoval, že činnost koordinátora, který nejen sám, ale i společně s ostatními spoluvytváří výslednou tvář novin/časopisu, mě nejen uspokojuje, ale přináší i dobré výsledky. Odjakživa jsem byl tzv. vůdčí typ – od předsedy třídy na základní škole až po současnou funkci šéfredaktora měsíčníku Parlament, vláda, samospráva. Práce s lidmi mě zkrátka baví.

Zjistil jsem také, že pro řadu spolupracovníků jsem člověk, za kterým chodí nejen s pracovními, ale i s osobními problémy se žádostí o radu či „jen“ o můj názor. Nevím, mohu-li zde v souvislosti se mnou použít poněkud neskromné slovo „důvěryhodný“. Snad to nezní příliš vychloubačně... Časem jsem objevil a rozvíjel i „dar“ vyjednávání a schopnosti dosáhnout kompromisu. Nebylo a není to vždy jednoduché akceptovat názor protichůdné strany, ale člověk musí vycházet z poznání, že nikdo není neomylný a že i na názoru protistrany může „něco“ být.

Další mojí poměrně výraznou vlastností je chuť poznávat vždy a za všech okolností něco nového. Platí to pro celý můj život, nejen pracovní. Mimo jiné i proto rád cestuji – jak po České republice, tak i po světě. V mé dosavadní pracovní činnosti se tato vlastnost projevuje tím, že jsem se dokázal pouštět do oblastí života/novinařiny, o kterých jsem zpočátku neměl dost poznatků či zkušeností. A tak – jako člověk z města – jsem se stal zemědělským redaktorem Mladé fronty; jezdil jsem po zemědělských družstvech i státních statcích a psal příběhy lidí z vesnice. Za tuto činnost jsem během několika let získal řadu ocenění.

S podobnou vervou jsem se před lety pustil i do oboru, který jsem dříve neznal vůbec – do oblasti módy, textilního, oděvního a obuvnického průmyslu. Jaké šéfredaktor odborného měsíčníku Textilžurnál jsem se nakonec mnohé naučil. Stal jsem se jedním z novinářů, kteří byli zváni do odborných diskusí, mimo jiné i do České televize.

Když tedy shrnu dosavadní, dostávám se k tomu, že:

1. Práce s lidmi mě velmi těší
2. Dokážu se domluvit se spolupracovníky i s externími subjekty a mám dar vyjednávání s cílem dosáhnout maxima – i za cenu případných ústupků z mé strany.

Když k tomu připočtu, že jsem se dostal do věku, kdy mohu zúročit své dosavadní životní i pracovní zkušenosti a k tomu mi stále ještě slouží paměť (a vše ostatní), dospěl jsem k závěru, že by bylo chybou nevyužít této mimořádné příležitosti a nepřihlásit se do výběrového řízení o místo generálního ředitele České televize.